

Udskriftsdato: 5. juni 2023

LBK nr 329 af 02/03/2021 (Gældende)

Bekendtgørelse af lov om hunde

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,
Fødevarestyrelsen, j.nr. 2020-24-30-00021

Bekendtgørelse af lov om hunde

Herved bekendtgøres lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, med de ændringer, der følger af § 71 i lov nr. 133 af 25. februar 2020.

§ 1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, inden den er 8 uger gammel, er mærket og registreret. Besidderen af en hund skal endvidere sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri¹⁾ fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning, registrering og gebyr og om udformningen af skiltet, jf. stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan herunder bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer.

Stk. 3. Politiet skal lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis hunden i strid med stk. 1 ikke er mærket og registreret.

§ 1 a. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

- 1) Pitbull terrier.
- 2) Tosa inu.
- 3) Amerikansk staffordshire terrier.
- 4) Fila brasileiro.
- 5) Dogo argentino.
- 6) Amerikansk bulldog.
- 7) Boerboel.
- 8) Kangal.
- 9) Centralasiatisk ovtcharka.
- 10) Kaukasisk ovtcharka.
- 11) Sydrussisk ovtcharka.
- 12) Tornjak.
- 13) Sarplaninac.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 finder tillige anvendelse for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

Stk. 3. Erhvervsmæssig indførsel af hunde, der er omfattet af stk. 1 eller 2, er forbudt.

§ 1 b. Hunde, der holdes eller indføres i strid med § 1 a, aflives ved politiets foranstaltning.

Stk. 2. Er der tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, kan politiet stille krav om, at besidderen dokumenterer hundens race eller type.

Stk. 3. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 4. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a.

Stk. 5. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 1, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 6. Uanset stk. 1 kan politiet i særlige tilfælde afgøre, at en hund ikke skal aflives, men udføres fra Danmark inden for en af politiet fastsat frist, når hunden har oprindelse i et andet land end Danmark, når det med rimelighed kan antages, at hundens besidder ikke har været bekendt med, at hunden er forbudt, jf. § 1 a, og når hunden ikke er indført erhvervsmæssigt. Omkostninger forbundet med udførsel af hunden afholdes af hundens besidder.

§ 2. (Ophævet)

§ 3. I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem. En hund anses ikke for at være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres en hund i bånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Hvis hunde færdes løse på de i 1. pkt. nævnte steder uden at være i følge med en person, der har fuldt herredømme over dem, lader politiet dem optage og underretter besidderen eller en til vedkommendes husstand hørende voksen person.

Stk. 2. Uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse påhviler det besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om.

Stk. 3. Det er forbudt at lade en hund færdes på private arealer, som besidderen af hunden ikke har brugsret til. Grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, kan på forsvarlig måde optage eller fjerne hunden fra grunden. Vedkommende skal ikke betale erstatning, hvis hunden herved kommer til skade eller omkommer. Nedskydning eller anden fremgangsmåde, der sigter på at slå hunden ihjel, må kun anvendes af grundejeren eller den, der har brugsret til et privat areal, hvis hunden angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Stk. 4. Har grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, optaget hunden, og kendes hundens besidder, skal den, der har optaget hunden, snarest muligt og senest 24 timer efter at optagelsen har fundet sted, underrette hundens besidder eller en til vedkommendes husstand hørende voksen person. Grundejeren eller den, der har brugsret til det private areal, og som har optaget hunden, er pligtig til at fodre og passe den optagne hund forsvarligt. Såfremt det ikke er muligt at optage hunden, eller hvis hundens besidder ikke kendes eller ikke afhenter hunden, rettes der henvendelse til politiet, som lader hunden optage og så vidt muligt underretter besidderen.

Stk. 5. Er en hund, der er optaget efter stk. 1 eller 3, ikke mærket og registreret, og kendes hundens besidder ikke, fremlyses den. Det gælder dog ikke, såfremt hunden bærer skilt som nævnt i § 1, stk. 1.

Stk. 6. Hvis besidderen ikke, inden 3 dage efter at underretning eller fremlysning efter stk. 1, 4 og 5 har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhændelsen tilfalder ejeren, hvis denne melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen.

Stk. 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.

§ 3 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i kommunen eller nærmere opregnede områder af kommunen skal gælde en pligt til i byer og områder med bymæssig bebyggelse altid at føre en hund i bånd på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel. Båndet skal være så kort, at hunden kan holdes tæt ind til ledsageren.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at visse hunde ikke er omfattet af bestemmelser om båndpligt fastsat i medfør af stk. 1.

§ 3 b. Løsgående glubske hunde må ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser.

§ 4. Forstyrrer en hund de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, og der indgives klage derover til politiet, giver dette besidderen pålæg om at holde hunden indelukket eller, hvis denne foranstaltning ikke hjælper, eller hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, for så vidt det drejer sig om hunde, der af erhvervsmæssige opdrættere holdes indelukket i hundegård eller på anden måde, dispensere fra denne bestemmelse i tilfælde, hvor der ved en hundegårds anlæggelse og indretning er taget ethvert rimeligt hensyn til bebyggelsesforholdene.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser truffet efter stk. 1, 2. pkt., herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om

myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

§ 4 a. Afgørelser truffet i henhold til § 4, stk. 1, 2. pkt., kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 5. (Ophævet)

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, hvis hundens eller besidderens adfærd er af en sådan karakter, at den er egnet til at skabe frygt i sine omgivelser, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politidirektøren

- 1) give besidderen pålæg om, at den ejendom, hvor hunden holdes, skal være indhegnet af et hegn på op til 1,8 meter i højden, der skal være forsynet med en sluselåge,
- 2) give besidderen pålæg om, at hunden kun må luftes af besidderen eller af andre navngivne personer over 18 år og ikke må luftes sammen med andre hunde,
- 3) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv eller begge dele, eller
- 4) træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 3. Politidirektøren kan give besidderen pålæg som nævnt i stk. 2, nr. 1-3, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem eller at forulempe husdyr i ejendom eller på mark.

Stk. 4. Hvis et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 overtrædes, kan politidirektøren, træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 5. Hvis en hund ved et overfald eller ved anden uacceptabel og farlig adfærd har bidt et menneske eller en anden hund, og hvis biddet kan betegnes som skambid, skal politidirektøren lade hunden aflive.

Stk. 6. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 7. Overdrages hunden til en anden besidder, gælder et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 eller en afgørelse om aflivning efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5 umiddelbart over for den nye besidder.

§ 6 a. På politiets anmodning er besidderen af en hund forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 2. Besidderen kan forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse som nævnt i stk. 1, inden politidirektøren træffer afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5, om aflivning af hunden.

Stk. 3. Hvis der, inden der træffes afgørelse om aflivning af hunden i medfør af § 6, stk. 5, foretages en hundesagkyndig undersøgelse, jf. stk. 1 og 2, skal omstændighederne ved bideepisoden indgå i undersøgelsen.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved den hundesagkyndige undersøgelse, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

§ 6 b. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, stk. 1, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, om aflivning af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3.

Stk. 2. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 1 b, stk. 6, om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres. Politiet kan også anbringe hunden i pension under sagens behandling, hvis politiets eller Rigspolitiets afgørelser indbringes for domstolene, jf. § 6 c, stk. 3. Træffes der ikke beslutning om pensionsanbringelse af hunden, kan politiet give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller at hunden skal være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv, eller pålæg om begge dele, indtil der er truffet afgørelse om udførsel af hunden, og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal udføres, indtil hunden kan udføres.

Stk. 3. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hundehold med henblik på gennemførelse af en beslutning truffet efter stk. 1 eller 2. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 4. Klage over politiets beslutning om at anbringe hunden i pension har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Politidirektøren afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen. Er en hund pensionsanbragt efter stk. 2, kan politiets omkostninger til transport af hunden fra pensionen til det sted, hvorfra hunden skal udleveres med henblik på udførsel, ligeledes kræves refunderet af hundens besidder.

Stk. 6. Ved en afgørelse efter § 1 b, stk. 6, kan politiet fastsætte vilkår om, at omkostninger som nævnt i stk. 5 skal betales til politiet, førend hunden kan udføres.

§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truffet af politidirektøren efter § 1 b, stk. 1 eller 6, eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, er 10 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Stk. 3. Indbringes politiets eller rigspolitichefens afgørelse, jf. stk. 1 og 2, for domstolene, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, har dette opsættende virkning.

§ 6 d. (Ophævet)

§ 7. (Ophævet)

§ 8. Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1. Undtaget fra forsikringspligten er hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter efter forhandling med »Forsikring & Pension« nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2.

§ 9. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige besidderen af hunden til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved fremsættelse af begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 10. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 8 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte. Sådan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge sagsomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 11. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., stk. 2 eller stk. 3, 1 pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, eller § 8, stk. 2,
- 2) overtræder bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3 a, stk. 1, eller
- 3) overtræder et pålæg udstedt i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3.

Stk. 2. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3, stk. 2, eller et pålæg udstedt i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3, udmåles en skærpet bøde. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når den pågældende bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der beskæftiger sig personligt med hunde, uanset at vedkommende er frakendt retten hertil, jf. § 12 a, stk. 1.

Stk. 4. Med bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til, at en person er frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter § 12 a, stk. 1, overlader en hund i den pågældendes varetægt.

Stk. 5. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

§ 12 a. Retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan ved dom for et strafbart forhold frakendes for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum, hvis den pågældende

- 1) har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr,

- 2) har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr,
- 3) som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp,
- 4) har afholdt hundekampe eller
- 5) i gentagne tilfælde er straffet for overtrædelse af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3 b, § 6, stk. 1, bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen i medfør af § 3 a, stk. 1, eller pålæg udstedt i medfør af § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med hunde frakendt for længere tid end 5 år efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter bestemmelsen i stk. 1, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske ganske undtagelsesvis.

§ 12 b. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 12 c. (Ophævet)

§ 13. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1938. Samtidig ophæves lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade, forårsaget af hunde.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 717 af 25. juni 2010 (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, omfatter hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Personer, som den 17. marts 2010 besidder hunde omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3-13, i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, eller krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, kan fortsat besidde disse. Sådanne hunde må dog ikke overdrages. På gader, veje, stier, pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, skal hundene føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv. Kravet om, at hundene skal føres i bånd, gælder ikke i skove, hvor ejeren har givet tilladelse til, at hunde kan færdes uden bånd. Båndet skal være en fast line med en maksimal længde på 2 m.

Stk. 5. Med bøde straffes den, der overtræder stk. 4.³⁾

Stk. 6. Personer, der den 17. marts 2010 har etableret selvstændig virksomhed med opdræt af hunde omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3-13, i lov om hunde som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, eller krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår, kan fortsætte denne virksomhed indtil den 30. juni 2015.

Lov nr. 727 af 25. juni 2014 (Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren⁶⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs krafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 1194 af 14. november 2017 (Undtagelse fra aflivning af visse ulovlige hunde i særlige tilfælde)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 15. marts 2017.

Lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 70. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2 - 9. (Udelades)

§ 71. (Udelades)

§ 72. Tilladelser meddelt i medfør af § 2 i lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, bevarer deres gyldighed på de meddelte vilkår.

Fødevarestyrelsen, den 2. marts 2021

NIKOLAJ VEJE

/ Birthe Schubart Haabegaard

- 1) Ved kongelig resolution af 14. december 2011 blev ressortansvaret for sager vedrørende dyreværn, dyrevelfærd for produktionsdyr, kæle- og hobbydyr samt eksotiske dyr, slagtning og aflivning af dyr, transport af dyr og avl af dyr m.v. overført fra justitsministeren til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.
Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium, jf. bekendtgørelse nr. 1229 af 3. november 2015 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene.
Ved kongelig resolution af 27. juni 2019 blev ansvaret for sager vedrørende landbrug, herunder økologi, fødevaresikkerhed, fødevaresundhed og fødevareforsyning, dyrevelfærd, inklusive de til områderne hørende institutioner m.v., sager vedrørende ligestilling, samt sager vedrørende fiskeri henlagt til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, jf. § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 794 af 8. august 2019. De øvrige under Miljø- og Fødevareministeriet hørende områder henhører under miljøministerens ledelse og ansvar, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 3.
Ved kongelig resolution af 19. november 2020 blev der oprettet et ministerium for fødevarer, landbrug og fiskeri, og ansvaret for sager vedrørende landbrug, herunder økologi, fødevaresikkerhed, fødevaresundhed og fødevareforsyning, dyrevelfærd, inklusive de til områderne hørende institutioner mv., samt sager vedrørende fiskeri blev henlagt til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.
- 2) Lovændringen vedrører ændring af § 1, stk. 1 og 3, tilføjelse af § 1 a og § 1 b, ophævelse af § 3, stk. 2 og 3, og indsættelse af nyt stk. 2, hvorefter stk. 4-6 bliver stk. 3-5, og ændring af § 3, stk. 6, der er blevet stk. 5, og af § 6, stk. 2, 3 og 4, ophævelse af § 6, stk. 5, og indsættelse af nye stk. 5-6, ændring af stk. 6, der bliver stk. 7, og af § 6 a, stk. 1 og 2, § 6 b, stk. 1 og 2, samt § 6 c, stk. 1 og 2. Ændringen vedrørte endvidere ophævelse af § 7, ændring af § 8, stk. 3, § 12 og § 12 a, stk. 1, nr. 2 og 3, og indsættelse af nr. 5 i § 12, stk. 2, samt ændring af § 12 c.
- 3) Ved gentagne overtrædelser kan politidirektøren træffe afgørelse om at lade hunden aflive, jf. note 7.
- 4) Lovændringen vedrører indsættelse af § 1 b, stk. 5, ændring af § 3, indsættelse af §§ 3 a og 3 b, indsættelse af § 4, stk. 2, ændring af § 6, stk. 5 og § 6 a, stk. 1 og 2, indsættelse af et nyt stk. 3 i § 6 a, hvorefter stk. 3 bliver stk. 4, ændring af § 6 b, stk. 1, indsættelse af § 6 c, stk. 3, ændring af § 12, stk. 1 og 2, og § 12 a, stk. 1, og ophævelse af § 12 c.
Lovændringen indeholder endvidere i § 2 følgende bestemmelse: I lov nr. 717 af 25. juni 2010 om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.) foretages følgende ændring:
1. I § 3 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
» Stk. 6. Ved gentagne overtrædelser af stk. 4, 3. pkt., kan politidirektøren træffe afgørelse om at lade hunden aflive. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.«
Stk. 6 bliver herefter stk. 7.
- 5) Lovændringen vedrører § 4 a.
- 6) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.
- 7) Lovændringen vedrører indsættelse af § 1 b, stk. 6, indsættelse af nyt stk. 2 i § 6 b, hvorefter stk. 2-4 bliver stk. 3-5, ændring af § 6 b, stk. 2 og 4, der bliver stk. 3 og 5, indsættelse af § 6 b, stk. 6, og ændring af § 6 c, stk. 1, 1. pkt.
- 8) Lovændringen vedrører ophævelse af §§ 2, 5 og 6 d, ændring af § 12, stk. 1, nr. 1, hvorved »§ 2,« og »§ 5,« udgår, og ophævelse af § 12, stk. 3, hvorved stk. 4-6 er blevet til stk. 3-5.